

og Skønsmænds Udmeldelse til Besigtigelse af Skibe og Ladning, saa er det jo, som alle vide, noget, der kan være yderst presserende, og det vil i Reglen gaa til paa den Maade, at naar man ved, der er Ret, saa kommer vedkommende op i Retten og beder om at faa en Udmeldelse, og det er enten en mundtlig eller skriftlig Begæring, og det er jo noget, som plejer at ske straks, og i Reglen er det ogsaa i mange Tilfælde højest nødvendigt, at det sker. Paa den anden Side ser jeg ikke, at Meddommernes, de sagkyndige Medlemmers Tilstedeværelse ved denne Vejledning er af nogen synnerlig Betydning, og da jeg i det hele ønsker at undgaa Retsformandens Skøn, saa vilde jeg foretrække, om man der bestemte, at denne Udmeldelse af Skøns- og Synsmænd kunde foregaa ved Rettens Formand, og der behøvede de andre ikke at være til Stede. Det skal ikke afgøres ved et Skøn, om det er nødvendigt eller ikke nødvendigt. Jeg synes, at det i det hele taget ikke er heldigt, naar der er Tale om virkelig ligestillede Meddommere. Disse Ting kunne man jo have, hvad Mening man vil, om, det er jo ikke noget saa overordentlig væsentligt, men det Spørgsmaal derimod, som giver Anledning til størst Vanstuelighed, saaledes som det ogsaa har gjort andetsteds, er Spørgsmaalet om Optagelse af Søforklaringer, thi der hænder det jo meget ofte, at den Søforklaring ikke er af nogen væsentlig Betydning. Det kan være en ganske ubetydelig Skade og dreje sig om et ganske enkelt Faktum, det er jo muligt, men paa den anden Side er der ogsaa Tilfælde, hvor Søforklaringen er af allerstørste Betydning med Hensyn til de private Interesser, det drejer sig om; denne Søforklaring kan jo ogsaa, saaledes som det forudsættes i Lovforslaget, faa en meget stor Betydning som Grundlag for en eventuel Undersøgelse ved Søforhør i Henhold til § 9. Søforklaringen er altsaa af den Natur, at jeg egentlig mest maatte ønske, at det kunde henføres under et af de Tilfælde, hvor det sagkyndige Medlem altid var til Stede, men jeg erkender, at da det er noget, der foregaaer hyppig og ofte paa den Maade, at Sagen ikke taaler Opsættelse, da i mange Tilfælde Skipperen skal seje igen og ikke kan taale lang Ventetid, saa faar Sagen sin Vanstuelighed. Da jeg nu ikke ønsker, at mere end højest nødvendigt skal være overladt til den ledende Formands Skøn i saa Henseende, skulde jeg henstille, om der ikke kunde være Spørgsmaal om her, hvor der ikke er Tale om egentlige Kendelser eller Afgørelser, men hvor der kun er Tale om at fikse sig, at Dommeren har den be-

hørig Forstaaelse af den hele Navigation, eller hvad der ellers kommer i Betragtning, at bestemme, at Retten i dette Tilfælde kan sættes med Formanden og et af de søkyndige Medlemmer, altsaa i Tilfælde, hvor der ikke er Spørgsmaal om Kendelser. Det vilde jeg foretrække, hvis man skulde mene — uagtet jeg har fremhævet, at det er vanskeligt at faa Dommere til at dømmе — at en Meddommer altid vilde være at faa til Stede til at overvære og deltage i Søforklaringen, i saa Fald vilde jeg synes, at det af mig nævnte var nok saa heldigt. I Reglen vil et søkyndigt Medlem under Søforklaringen være til stor Nytte. Har man ikke det givet i Loven, saa sørger man som oftest for, at der er en eller anden Mand til Stede, som kan give den fornødne Vejledning. Det vil oftest være en Mægler eller lignende, men da han tit staar som Konsulent for Skipperen og varetager hans Interesser, saa er det naturligvis ikke en tilstræffelig Betryggelse at have ham. Jeg skal for øvrigt indstrænge mig til disse Bemærkninger og henstille, om de ikke maatte fortjene at tages under nærmere Overvejelse af et eventuelt Udvalg, idet jeg endnu kun skal fremhæve, at det ikke staar mig ganske klart, hvad der forstås ved Bestemmelsen i 2det Stykke om, at Rettens Formand foreløbig alene har at foretage det fornødne til Fremme af Undersøgelse o. s. v., thi der staar i § 10, at hvis der ved et Søforhør fremkommer Omstændigheder, som tyde paa, at der foreligger et Forhold, som kan medføre Strafsansvar for Skipperen eller andre, der høre under dansk Strafferet, har Retten at træffe de Foranstaltninger, som maatte være nødvendige for at fikse Beviset og den eller de skyldiges Tilstedeblivelse. Nu ved jeg ikke ret, om denne Bestemmelse kan forstås saaledes, at Rettens Formand kan foretage det fornødne til Undersøgelsen, f. Eks. ved at anholde de paagældende, eller om det er noget, der skal ske efter den samlede Rets Beslutning, thi Sagen kan jo meget godt foreligge saaledes, at det ikke er Søforhøret, der først giver Anledning til, at man kommer ind paa noget kriminelt. Der kan jo allerede foreligge for Rettens Formand en Anmeldelse fra en eller anden af Skibets Besætning om, at Skipperen har gjort sig skyldig i det eller det af kriminelt Natur. I saa Fald forekommer det mig, at det bør være ganske afgjort, at han ikke bør kunne faa Vejledning til at undslippe, og at man ikke vil kunne vente, til Retten er sat. Der maa altsaa af den ledende Dommer kunne foretages det i denne Henseende fornødne, som i Reglen vil bestaa i en Anholdelse. Det er meget muligt, at